

50442-11-16
ת"צ

בבית המשפט השלום

בתל אביב

אלי בלצן ת.ז. 310700026

ע"י ב"כ עו"ד עמית בן-ארויה

ממגדל ב.ס.ר. 3

רח' כנרת 5, בני ברק, 5126237

טל': 03-7671500; פקס': 03-7671501

התובע:

- נגד -

1. ממתקי השלום בע"מ ח.פ. 512024373

רח' הפרדס 4, אזור, 5802906

2. מ. יוחננוף ובניו (1988) בע"מ ח.פ. 511344186

רח' חסן מלך מרוקו השני, קריית עקרון, 7692000

הנתבעות:

התביעה האישית: 47.4 ש

פיצוי לקבוצה הייצוגית: 2.5-מיליון ש

תובענה ייצוגית

- א. בהתאם להוראת סעיף 8 לחוק תובענות ייצוגיות התשס"ו - 2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות"), מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר הגשת התובענה הייצוגית (להלן: "התובענה") המוגשת בד בבד עם הבקשה לאישור תובענה ייצוגית שבפנינו (להלן: "בקשת האישור" או "הבקשה").
- לחילופין, לאשר בהתאם להוראות סעיף 13 לחוק תובענות ייצוגיות, הגשת תביעה ייצוגית נגד הנתבעות, בשינויים עליהם יורה בית המשפט הנכבד.
- ב. לקבוע כי התביעה הייצוגית תוגש בשם חברי הקבוצה כפי שמפורט בגוף התובענה.
- ג. לקבוע בהתאם להוראת סעיף 10 לחוק תובענות ייצוגיות את הגדרת הקבוצה המיוצגת כד:
- "כל הצרכנים, שרכשו את מוצרי הנתבעת 1 (לרבות אצל הנתבעת 2) אשר סומנו בניגוד לחוק הגנת הצרכן תשמ"א-1981 ובניגוד לתקן ישראלי רשמי מס' 1145, מסוג 'חטיפי קוקוס משובח', 'חטיפי שומשום', 'חטיפי בוטנים', 'בוטנים & חמוציות ללא סוכר', 'חטיפי שומשום וחמוציות ללא סוכר' ו-'חטיפי חמניה ללא תוספת סוכר', בשבע השנים האחרונות".

- ו. לחלופין להורות על הגדרת קבוצה בשינויים עליהם יורה בית המשפט הנכבד.
- ד. לפסוק לחברי הקבוצה את הסכומים המפורטים בגוף התובענה.
- ה. לתת צוים הצהרתיים וצווי עשה ולהורות למשיבות לפעול בהתאם לדין כמפורט להלן וכן ליתן כל צו וסעד נוסף שבית המשפט הנכבד ימצא לנכון.
- ו. לפסוק לטובת התובעת את הוצאות בקשת האישור ושכ"ט עו"ד.

א. פתח דבר

1. התובענה שכאן מתייחסת בהפרות יסודיות של הוראות חוק הגנת הצרכן תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"), תקן ישראלי רשמי 1145 (סימון ואריזה של מוצרי מזון מזון) (להלן: "תקן הסימון" ו/או "תקן 1145") שמהווה את התקן הרשמי והמחייב הן מכוח עצמו, והן מכוח צו הגנת הצרכן סימון ואריזה של מוצרי מזון – תשנ"ט 1998 (להלן: "צו הסימון").

ב. המסגרת המשפטית - סעיפים 5.1 ו- 8.3.1 לתקן 1145

- 2. הנתבעות הפרו את תקן הסימון ואת צו הסימון. הוראות סעיף 5.1 לתקן הסימון הן בעלות תוקף מחייב והן קובעות כי:
"5.1 הסימון יכלול ציון גלוי של שם היצרן ושל כתובתו. לחלופין, במקום לסמן את שמו רשאי היצרן לסמן, נוסף על כתובתו, את סימן המסחר הרשום שלו לעניין המוצר שהוא מייצר, ובלבד שסימן המסחר כולל אותיות ואינו מטעה לגבי מהות המוצר".
 - 3. סימון שמו של היצרן הינו בעל חשיבות גדולה מבחינתו של הצרכן. כאשר הצרכן רוכש מוצר מזון הוא מעוניין לדעת היכן ועל ידי מי הוא מיוצר. לכן כאשר יצרן מציין פרטים מטעים או פרטים לא נכונים על גבי האריזה הרי מדובר על מעשה ו/או מחדל המטעה את ציבור הצרכנים ובשל כך נגרמים לציבור הצרכנים נזקים ממוניים ובלתי ממוניים.
 - 4. בנוסף, הנתבעות הפרו את תקן הסימון ואת צו הסימון. הוראות סעיף 8 לתקן הסימון הן בעלות תוקף מחייב והן קובעות כי:
"8.1 תצוין המילה 'רכיבים' ולאחריה יצוינו כל הרכיבים שהוספו לרבות מים, בסדר תכולה יורד לפי תכולתם היחסית במשקל מוצר המזון..."
8.3 תכולת הרכיב תסומן כמפורט להלן.
8.3.1 תכולת רכיב, באחוזים למאה, תסומן באחד מהמקרים האלה:
8.3.1.1 כאשר הרכיב צוין בשם של מוצר מזון או כאשר שם מוצר המזון מתקשר בדרך כלל בעיני הצרכן לרכיב."
- מצ"ב העתק תקן הסימון ומסומן 1.**
- 5. ציון של אחוז הרכיב הוא בעל חשיבות גדולה מבחינתו של הצרכן. כאשר הצרכן רוכש מוצר מזון הוא מעוניין לדעת את שיעור הרכיבים המצויים בשם המזון. אי לכך, כאשר יצרן או משווק לא מציינים את השיעור המדויק של הרכיבים הדומיננטיים במוצריהם, מדובר על מעשה ו/או מחדל המטעה את ציבור הצרכנים ובשל כך נגרמים לציבור הצרכנים נזקים ממוניים ובלתי ממוניים.

6. התובע יציג להלן כי עקב הפרת החובות שבדין, נגרמים נזקים לחברי הקבוצה ונפגעת זכותם היסודית לבחור את המוצרים הרצויים להם מבין שלל סוגי המוצרים ונמנעה מהם היכולת להשוות באופן אפקטיבי בין המוצרים נושאי התובענה ומוצרים אחרים אשר עומדים בתנאי התקינה והדין.
7. זאת ועוד, חוק הגנת הצרכן מטיל חובה קוגנטית על עוסקים לסמן את התוצרת שלהם בצורה נכונה בהתאם לחוקים ולתקנים הקונקרטיים על מנת לאפשר גילוי נאות לצרכנים ולשמור על אוטונומיית הפרט באשר לצריכת המוצרים ההולמים את רצונו. בנוסף תקן הסימון עצמו קובע בסעיף 3.3 כי סימון מוצרים יהיה לא מטעה.
8. למרות חובות אלו, התובעות בחרו שלא לקיים את התקן הרלוונטי ולהטעות את הצרכנים שלהן.

ג. הצדדים

9. התובע הוא צרכן שרכש חטיפים שהנתבעת 1 מייצרת ושהנתבעות משווקות.
10. הנתבעת 1 היא יצרנית ומשווקת של ממתקים וחטיפי בריאות בלפחות שמונה רשתות מזון גדולות וידועות. הנתבעת 1 פועלת מאז שנות ה-70 כיצרנית ממתקים בעיקר. אולם, החל משנת 1995 נרכשה ושמה שונה לשמה הנוכחי. בתקופה זו, ככל הנראה, על פי המידע באתר האינטרנט של הנתבעת 1 שונתה והורחבה פעילותה של הנתבעת 1 כך שהיא תכלול גם ייצור חטיפי בריאות.
- מצ"ב העתק דפי מידע מתוך אתר האינטרנט של הנתבעת 1 ומסומן 2.
11. הנתבעת 2 היא רשת שיווק גדולה בעלת סניפים רבים בישראל הפועלת תחת השם המסחרי "יוחננוף". לנתבעת 2 יש מספר רב של סניפים ברחבי הארץ.

ד. רקע עובדתי

12. במהלך חודש אוגוסט 2016 רכש התובע חטיפים שונים לצריכתו הביתית בסניף עקרון של הנתבעת 2. בין היתר, רכש "חטיפי קוקוס משובח" (להלן: "חטיפי קוקוס"), "חטיפי חמניה ללא תוספת סוכר" (להלן: "חטיפי חמניה ללא תוספת סוכר") ו- "חטיפי בוטנים וחמוציות ללא סוכר" (להלן: "חטיפי בוטנים וחמוציות ללא סוכר"). המשיב איבד את חשבונית הקניה אולם צילם לאחר מכן את ארזות החטיפים שרכש.
13. תוך כדי צריכת המוצרים, רצה התובע לברר מה חלקו של הרכיב הנתון בשם המוצר מתוך כל חטיפי. מבדיקתו את רשימת הרכיבים של המוצרים עלה, כי הנתבעת לא מציינת על גבי הארזות, בהתאמה, מה שיעור הרכיבים במוצר, לרבות הרכיבים שבשם המוצר, כדלהלן:
- 13.1. בחטיפי קוקוס, לא צויין ברכיבים אחוז הקוקוס (אלא צוין כי יש קוקוס, סוכר, וגלוקוזה, בין יתר הרכיבים);
- 13.2. בחטיפי חמניה ללא תוספת סוכר לא צוין ברכיבים אחוז גרעיני החמניה (אלא צוין רכיב של גרעיני חמניה קלויים, בין יתר הרכיבים).
- 13.3. בחטיפי בוטנים וחמוציות ללא סוכר לא צוין ברכיבים אחוז הבוטנים והחמוציות (אלא צוין רכיב של בוטנים קלויים, מלטיטול וחמוציות ללא תוספת סוכר);

- מצ"ב העתק צילום אריזת חטיפי קוקוס **ומסומן 3.**
- מצ"ב העתק צילום אריזת חטיף חמניה ללא תוספת סוכר **ומסומן 4.**
- מצ"ב העתק צילום אריזת חטיף בוטנים וחמוציות ללא סוכר **ומסומן 5.**
14. למען הסר ספק, וכדי לוודא כי הנתבעת אכן אינה מסמנת את המוצרים כראוי, הגיע התובע ביום 2.11.16 פעם נוספת לסניף עקרון של הנתבעת 2. שם מצא, שוב, כי הנתבעת אינה מסמנת את שיעור הרכיבים במוצר, לרבות הרכיב שבשם המוצר. בין היתר, רכש "חטיף שומשום" (להלן: "חטיף שומשום"), "חטיף בוטנים" (להלן: "חטיף בוטנים"), ו- "שומשום & חמוציות ללא סוכר" (להלן: "חטיף שומשום וחמוציות ללא סוכר"). כל קופסת חטיפים עלתה 11.8 ₪.
- מצ"ב העתק חשבונית מיום 2.11.16 המאשרת קניה של החטיפים **ומסומן 6.**
- מצ"ב העתק צילום אריזת חטיף שומשום **ומסומן 7.**
- מצ"ב העתק צילום אריזת חטיף בוטנים **ומסומן 8.**
- מצ"ב העתק צילום אריזת חטיף שומשום וחמוציות ללא סוכר **ומסומן 9.**
15. גם הפעם בדיקת רשימת הרכיבים של המוצרים לא כללה מה שיעור הרכיבים במוצר, לרבות הרכיבים שבשם המוצר, כדלהלן:
- 15.1 בחטיף שומשום לא צויין ברכיבים אחוז השומשום (אלא צוין רכיב השומשום הקלוי בין יתר הרכיבים);
- 15.2 בחטיף בוטנים לא צויין ברכיבים אחוז הבוטנים (אלא צוין רכיב הבוטנים, בין יתר הרכיבים).
- 15.3 בחטיף שומשום וחמוציות ללא סוכר לא צויין ברכיבים אחוז השומשום והחמוציות (אלא צוין רכיב של שומשום קלוי, מלטיטול וחמוציות ללא תוספת סוכר);
16. אז גם שם לב התובע, כי על גבי חזית האריזה רשום באותיות גדולות ומובלטות בלבן על גבי רקע אדום "א. אטיאס", אולם משבדק את תוויות המוצרים גילה בתחתיתן כי המוצרים מיוצרים על ידי חברת "ממתקי השלום בע"מ".
- כפי שניתן לראות מחיפוש באתר רשם החברות לא קיימת חברה בשם "ממתקי השלום בע"מ", אולם קיימת חברה בשם "ממתקי השלום בע"מ" בכתובת שמצוינת ככתובת היצרן בתחתית התווית של המוצרים. בנוסף, מבדיקה ברשם סימני המסחר עולה כי לא רשום סימן מסחר "א.אטיאס".
- מצ"ב העתק דפי מידע מתוך אתר האינטרנט של רשות התאגידיים (רשם החברות) **ומסומן 10.**
- מצ"ב העתק דף מידע מתוך אתר האינטרנט של רשות הפטנטים (יומני סימני מסחר) **ומסומן 11.**
17. גם כאשר הסתכל התובע בחשבונית הקנייה אצל הנתבעת 2, גילה כי שם המוצר הינו "חטיפי אטיאס", דהיינו אין שום קשר לשם היצרן בפועל של המוצר, כפי שניתן לראות בהעתק חשבונית הקנייה שצורף לעיל ומסומן 6.
18. התובע רצה לברר נתונים אלה, כדי שיוכל בעתיד להשוות בין יצרנים שונים וגם בין מוצרים שונים וזאת גם מתוך דגשים בריאותיים.

19. התובע פנה ליעוץ משפטי והסתבר לו, שכאשר בשם המוצר מופיע רכיב מסוים, יש חובה לרשום את האחוז שמהווה אותו רכיב מסך כל הרכיבים של המוצר וכי חלה חובה על היצרן לסמן על גבי המוצר את שמו וכתובתו.
20. בסך הכל איתר התובע סימון חסר ושלא כדין ב-6 מוצרים של הנתבעת 1 אשר משווקת לציבור הנתבעת 2.
21. אין ולא יכולה להיות מחלוקת, שהנתבעות נוהגות באופן נפסד כאשר הן מייצרות ו/או משווקות מוצרים שאינם עונים לדרישות התקן הישראלי, כפי שהן נדרשות על פי הוראות הדין. לאור אופי ההפרות הדרך היחידה לאכוף על הנתבעות את הוראות התקן והדין היא על ידי הגשת תובענה ייצוגית, שבמסגרתה מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעות להפסיק מהתנהלותן הבלתי חוקית והפסולה, לפצות את הצרכנים שלהן – רוכשי המוצר בנוקם הממוני והבלתי ממוני, בהתאם לתכלית חוק תובענות ייצוגיות.
22. לאור האמור, התובע סבור כי על הנתבעות לפצות אותו על ההטעיה והפרת החובה החקוקה, בפצוי ממוני.
23. זאת ועוד, כאמור, התנהלות הנתבעות הביאה לפגיעה באוטונומיה ובנחות של התובע וחברי הקבוצה. התנהלות זו פגעה בזכות הבחירה של התובע וחברי הקבוצה. התובע וחברי הקבוצה זכאים לדעת מי ייצר את המוצרים אותם הם צורכים, מה הם צורכים וממה להימנע והם זכאים לחשוות בין המוצרים שהם רוכשים ובין יצרנים שונים של המוצרים. בנטול הזכויות אלה מהתובע ומחברי הקבוצה, נגרמו להם גם נזקים בלתי ממוניים שנובעים מרגשות התסכול והכעס שהם חוו כתוצאה מהתנהלות הנתבעות.

ה. הטיעון המשפטי ועילות התביעה

ה.1. הפרת תקן ישראלי 1145 – הפרת חובה חקוקה

24. סעיף 63 לפקודת הניזקין [נוסח חדש] קובע כי הפרת חובה חקוקה היא עוולה בניזקין.
25. כאמור ב- ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית, בית שמש, פ"דלז(1) 113, 139, מרכיבי העוולה הם:
- א. חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק;
- ב. החיקוק נועד לטובתו של הניזוק;
- ג. המזיק הפר את החובה המוטלת עליו;
- ד. ההפרה גרמה לניזוק נזק;
- ה. הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק.
26. יאמר מיד, כל יסודות העוולה מתקיימים במקרה דנן. תקן הסימון הוא תקן מחייב המסדיר את ההוראות שלפיהן יש לסמן מזון ארוז מראש. תקן זה אומץ גם בצו הסימון. עם זאת, גם אם התקן לא היה מאומץ, עדיין היה מקום להחלה ישירה של התקן הן משום שהתקן מהווה חיקוק בפני עצמו, והן לאור הוראת סעיף 9 לחוק התקנים, תשי"ג-1953.

27. הנתבעות הפרו את הוראות תקן הסימון כאשר רשמו על האריזות פרטים מטעים של היצרן, לא רשמו על גבי אריזות המוצרים את האחוז של הרכיב ששמו מופיע בשם המוצר ולא עמדו בהוראות התקן כאמור לעיל.
28. התקן נועד להגן על כלל ציבור הצרכנים. התקן מהווה גילוי נאות על המידע הכולל של שם היצרן וכתובתו ושל אחוזי הרכיבים במוצר על מנת למנוע הטעיה של הצרכנים, להגן על חופש הבחירה של הצרכנים והאוטונומיה שלהם לבחור את המוצרים אותם הם תובעים לצרוך. התקן מאפשר לצרכן לדעת היכן ועל ידי מי יוצר מה הוא מכניס לגוף שלו ומה הרכבו ולנהל כלכלית את הצרכנות שלו בדרך של השוואה בין היצרנים והמוצרים השונים.
29. בענייננו, הנתבעות מנעה מהתובע מידע שהיה עליו לקבל על פי כל דין. כך למשל, בחטיף השומשום, לא יכול היה התובע לדעת כמה שומשום מצוי במוצר ולהשוותו למוצרים אחרים. בחטיפים האחרים, נמנעה מהתובע היכולת לבחון את הטיב הבריאותי של המוצר שמא בחטיפים יש סוכר יתר על המידה על המידה.
30. לתובע ולחברי הקבוצה נזקים אשר פורטו לעיל ולהלן. נזק זה הוא מסוג הנזקים אותם ביקש המחוקק למנוע והוא נגרם בדרך ובצורה אותה התכוון המחוקק למנוע. אי לכך, מתקיימים כל התנאים לקיומה של העוולה.
31. התובע יעמיד את נזקו האישי בראש הנזק הממוני בסך של מחצית מסכום הרכישה - 35.40 ₪ = $(6 \times 11.8) / 2$.
32. כאמור, לתובע וליתר חברי הקבוצה נגרם נזק לא ממוני עקב פגיעה באוטונומיה ופגיעה בנוחות לנוכח ההטעיה. התובע מעמיד את נזקו האישי בראש הנזק הלא ממוני בסך 2 ₪ לכל תבילה שרכש ובסך הכל 12 ₪ (2×6) . ובסך הכל 47.4 ₪ = $35.40 + 12$.
33. לגבי הקשר הסיבתי יוער, כי בנסיבות המקרה מתקיים קשר סיבתי בין אי קיום תקן הסימון על ידי הנתבעות לנזקים שנגרמו לתובע. מבלי לפגוע באמור לעיל, לגבי הנזק הלא ממוני - פגיעה בנוחות ובאוטונומיה נקבע בפסיקה כי אין צורך להוכיח קשר סיבתי אלא די בהתנהגות העוולתית של הנתבעות על מנת להקים לחן חובת פיצוי לאור האינטרסים המוגנים של חברי הקבוצה והתובע.
34. מבלי לפגוע בכלליות האמור לגבי הקשר הסיבתי, יוער כי לגבי הנזק הממוני נקבע שאין לדרוש הסתמכות מצד התובע לאור העובדה שהנתבעות מבצעות את ההטעיה במחדל מחד, ומאידך, כפי שכבר קבע בית המשפט העליון הטעיה מובילה לנזק ממוני גם בהיעדר הסתמכות.

ראו:

סעיף 48 לפסק דינו של כב' הש' מלצר בהלכת ע"א 8037/06 שי ברזילי נ' פריניר (הדס 1987) בע"מ (פורסם בנבו, 4.9.2014).

ה.2. הפרות חוק הגנת הצרכן

35. סעיף 17 (ב) לחוק הגנת הצרכן קובע שיש לסמן על מוצר שמשווק לצרכן פרטים שקבע שר הכלכלה שיש לצייןם בצו. צו הסימון שיצא מכוח סמכות זו אימץ את הוראות תקן 1145 בכל הנוגע לסימון של מוצרי מזון.
36. תקן הסימון עצמו כולל איסור על הטעיה בקשר עם סימון מוצרי מזון. כך גם חוק הגנת הצרכן בסעיף 2 קובע, כי על עוסק נאסר לעשות פעולות שעלולות להטעות צרכן בכל עניין מהותי:
- ”2. (א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלולה להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור ראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:
- (1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;
- (2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס;
- (11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למיפרט או לדגם;”
37. סעיף 6 (א) לחוק הגנת הצרכן קובע:
- ”(א) היתה הטעיה בעיצוב הנכס או באריזתו, על גבי האריזה או במצורף לה, יראו גם את היצרן, היבואן, האורז והמעצב כמפירים את הוראות סעיף 2.”
38. סעיף 17 (א)(3) לחוק הגנת הצרכן קובע:
- ”17. (א) על עוסק לסמן על גבי טובין המיועדים לצרכן או במצורף להם פרטים בדבר - (3)... שם היצרן, מספר זהותו ומעונו....”;
39. הנתבעת 1 כחלק מעיסוקה משווקת ומוכרת מוצרי מזון שונים ולפיכך היא נופלת בהגדרת ”עוסק” המצוייה בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן. התובע הינו צרכן בהתאם להגדרות של החוק.
40. הנתבעת 2 אף היא משווקת את המוצרים לצרכנים הסופיים ומכאן שגם היא נכנסת להגדרת ”עוסק” כאמור לעיל.
41. לא יכולה להיות מחלוקת על כך שייצור ושיווק מוצר שאינו עומד בדרישות התקן, הינו מעשה שבוודאי עלול להטעות את הצרכן. אין כל ספק כי צרכן שרוכש מוצרי מזון מהנתבעות סומך עליהן שמוצריהן תואמים לתקינה הנדרשת.
42. התוצאה היא שהנתבעות מטעות את ציבור הצרכנים.
43. סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן קובע חובת גילוי:
4. (א) עוסק חייב לגלות לצרכן –
- (1) כל מגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;

(2) כל תכונה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;

44. בענייננו, מתקיימת הפרת חובת גילוי המוטלת על הנתבעות בהתאם לדין. השיווק של חטיפי הנתבעת 1 אינו מתאים לתקן הסימון והוא מהווה מעשה שיש בו פגיעה בצרכן, הטעיה צרכני ו/או הסתרת מידע, כאשר לצרכן אין את היכולת לדעת את פרטיו המדויקים של היצרן, את אחוזי המרכיבים של המוצר ואינו יכול לדעת האם הוא צורך את המרכיבים אותם ביקש לצרוך ובכמות אותה הוא ביקש לצרוך. כמובן שהצרכן גם אינו יכול להשוות בין יצרנים ומוצרים שונים בפן הבריאותי ובפן הממוני.
45. יוער כי סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן קובע כי הפרת חוק הגנת הצרכן מהווה גם עוולה בנויקין.
46. הקשר הסיבתי והנוק מתקיימים כאמור לעיל.

ה.3. פגיעה באוטונומיה

47. קיימת בפסיקה כיום מחלוקת ערה האם פגיעה באוטונומיה היא ראש נזק או שמא עילת תביעה עצמאית. הואיל וקיימות עמדות בפסיקה שפגיעה באוטונומיה הינה עילת תביעה, הרי התובע תובע גם מכוח עילה זו.
48. כפי שתואר בהרחבה לעיל, הנתבעת שוללת את כוח הבחירה של הצרכנים ומונעת מהם את היכולת להשוות את המחירים.
49. בעניין הקשר הסיבתי הנוגע לפגיעה באוטונומיה (הן כעילה והן כראש נזק) נקבע שאין לדרוש הסתמכות או קשר סיבתי כתנאי לקיומה של העוולה. די בכך שהנתבעות התעלמו מחובות הגילוי המוטלות עליהן ובכך הן שללו את היכולת של התובע וחברי הקבוצה לכוון את פעולותיהם בהתאם לאוטונומיית רצונם.
- ראו והשוו: סי' 25-26 לפסק דינו של כב' המשנה לנשיאה (בדימי') הש' ריבלין בע"א 4576/08 ליה עטרה בן-צבי נ' פדופ' יהודה היס (פורסם בנבו, 7.7.2011).
50. כאמור לעיל, הנזק הלא ממוני הועמד על 2 ש"ח על כל רכישה שבוצעה. במקרה של התובע, סכום זה עומד על 12 ש"ח.

ה.4. עשיית עושר ולא במשפט

51. לתובע עומדת עילת תביעה מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979, הואיל והנתבעות התעשרה על חשבון התובע ויתר חברי הקבוצה שלא כדין.
52. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט קובע את חובת ההשבה הכללית שאמורה למנוע את ההתעשרות של כדין של אדם על חשבון רעהו. חוק זה אינו דן במקרים קונקרטיים והוא מהווה רשימה פתוחה.
53. בענייננו מתקיימים יסודותיו של סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט. הנתבעות מתעשרות מפעולותיהן ומחדליהן כאשר הן מספקות ללקוחותיהן מוצרים שאינם עומדים בתקן הסימון ולצרכניהן אין את האפשרות לדעת את זהותו האמיתית של היצרן ומה אחוז המרכיבים המרכיבים את המוצר. בענייננו, הצרכן אינו יודע ולא יכול לדעת מה אחוז

הקוקוס /בוטנים/שומשום/חמוציות/חמניה המרכיב את המוצר. בנוסף הצרכן לא יכול להשוות את המוצרים של הנתבעות מול מוצרים אחרים בשוק הואיל והנתבעות אינן מפרסמות את הרכיבים בהתאם לדין ולא ניתן לדעת מי היצרן.

54. הנה, תוספת העושר של הנתבעות באה על חשבונם של חברי הקבוצה המיוצגת ולפיכך מחובת הנתבעות להשיב את מה שהרוויחו בניגוד לדין.

ה.5. צו עשה וסעד הצהרתי

55. בנוסף לעילות התביעה הכספיות שלעיל, בית המשפט מתבקש בזאת גם לתת צו הצהרתי לפיו הנתבעות הפרו את הוראות הדין וייצרו ושיווקו את המוצרים בניגוד לתקן הסימון המחייב.

56. בנוסף מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא תחת ידיו צו עשה ולהורות למשיבות לשנות את נהליהן כך שלא ייצרו ו/או ישווקו מוצרים, שלא עומדים בתקן הסימון ותחדל לאלתר מלהטעות את הציבור.

57. סעדים אלו אפשריים לאור אופי העוולות של הנתבעות.

ראו:

חלק "אחרית דבר" בבש"א (ת"א) 21177/04 גינדי טל נ' מגדל חברה לבטוח בע"מ (פורסם בנבו, 15.1.2009);

סעיף 10 לת"צ 9386-03-09 שור ואח' נ' מפעל הפיס (פורסם בנבו, 17.11.2009).

ו. קיומם של תנאים לאישור תובענה ייצוגית

ו.1. כללי

58. כאמור, התובענה הנוכחית נוגעת לציבור רחב של צרכנים אשר רכשו מוצרים של הנתבעות שלא עמדו בתקן.

59. הנתבעות פוגעות באופן שיטתי בציבור המשתמשים, כפי שפורט בהרחבה לעיל. הרקע העובדתי והמשפטי שבתובענה זו משותף למשתמשים אלו.

60. ניהול ההליך בדרך של תובענה ייצוגית, הוא הדרך המתאימה ביותר על מנת להתמודד עם התנהלות זו של הנתבעות.

61. במקרה זה, מתקיימות כל המטרות של חוק תובענות ייצוגיות (הנקובות בסי' 1 לחוק זה) - הרתעה, אכיפה, פיצוי, יעילות הדיון ומימוש זכות הגישה לערכאות.

62. להלן נראה כי מתקיימים כל תנאי הסף.

ו.2. התובענה נכללת באחת הפרטים בתוספת השניה לחוק תובענות

ייצוגיות

63. על-פי סעיף 3 לחוק תובענות ייצוגיות, "לא תוגש תובענה אלא בתביעה כמפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית".

64. פרט 1 לתוספת השנייה קובע, כי ניתן להגיש הליך ייצוגי ב:

"תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו."

65. כאמור לעיל, הנתבעות הינן עוסק והתובע עונה להגדרת "צרכן" לפי חוק הגנת הצרכן. משמע שתנאי זה מתקיים בתביעה זו.

3.1. לתובע יש עילת תביעה אישית

66. סעי' 4(א) לחוק תובענות ייצוגיות מורה: **"אלה רשאים להגיש לבית המשפט בקשה לאישור תובענה ייצוגית כמפורט להלן: (1) אדם שיש לו עילה בתביעה או בענין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם - בשם אותה קבוצה"**.

67. כפי שהוצג בהרחבה לעיל, לתובע יש מספר עילות תביעה והעילות נוגעות אליו.

68. ויוער כי ככל שבית המשפט יסבור כי לתובע אינה עומדת עילת תביעה, הרי בסמכותו להורות על החלפת התובע המייצג, כמפורט בהמשך.

69. העילות מקימות סעדים ברורים.

69.1. הסעד הנדרש בגין הנוק הממוני עומד על סך של 35.4 ₪;

69.2. הסעד הנדרש בגין הנוק הבלתי ממוני עומד על סך של 12 ₪;

70. בנוסף, העילות מצדיקות בנסיבות העניין לתת צו עשה וסעד הצהרתי כמפורט לעיל.

4.1. שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי

הקבוצה

71. חוק תובענות ייצוגיות דורש, כי יתקיימו שאלות משותפות של עובדה ומשפט המשותפות לכל חברי הקבוצה (ס' 8(א)(1) לחוק). הלכה היא כי לא חייבת להיות זהות מוחלטת בכל השאלות בקרב כל חברי הקבוצה, וכן כי אין דרישה כי משקל השאלות המשותפות יהיה גבוה ממשקל השאלות האינדיבידואליות, אלא שדי בכך שיהיו שאלו משותפות כלשהן.

72. לשון אחר, עמדת הפסיקה, בכל הנוגע לצורך בשאלות משותפות של משפט ושל עובדה, הנה - שדי בכך שהיסוד המשותף מהווה מרכיב מהותי בהתדיינות, בכדי למלא תנאי זה.¹ הטעיה צרכנית בהגדרתה היא עולה כלפי ציבור הצרכנים, זאת הואיל והתקן מכוון לציבור הרחב ולא לאדם ספציפי. מרבית העובדות להוכחת ההטעיה משותפות לכלל הקבוצה.

73. הוכחת התביעה ביחס לתובע הייצוגי, תביא בהכרח להוכחת התביעה כנגד הנתבעות גם ביחס ליתר חברי הקבוצה. אם הנתבעות עוולו כלפי התובע, הן בהכרח עשן זאת כלפי כל

¹ ע"א 1977/97 ברזני נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נה(4) 584, בעמ' 612; רע"א 8332/96 שמש נ' רייברט, פ"ד נה(5) 276, 296; רע"א 2128/09 הפניקס חברה לביטוח בע"מ נ' רחמים עמוסי, עמ' 12 (פורסם בנבו, 2012). ע"א 2718/09 "גדיש" קרנות תגמולים בע"מ נ' אלסינט בע"מ, ס' 35 (פורסם בנבו, 28.05.2012); ע"א 6887/03 רוזניק נ' ניך שיתומי אגודה ארצית שיתומית להתיישבות עובדים, סעיפים 25-27 (פורסם בנבו, 20.07.2010).

הקבוצה המיוצגת ולא כלפי אינדיבידואל זה או אחר. אין כל הבדל בין החברים בקבוצה בכל האמור בעילת התביעה.

74. כלומר נסיבות המקרה הן כאלה בהן ישנן פלוגתאות רבות המשותפות לכלל חברי הקבוצה.

75. המסכת העובדתית שבבסיס התובענה והבקשה שכאן - מהווים מסכת עובדתית אחידה המשותפת לתובע ולכל חברי הקבוצה, קיימת אפשרות סבירה כי הגשת התובענה כתובענה ייצוגית, תוביל להכרעה בשאלות המשותפות של עובדה ומשפט לכל חברי הקבוצה.

76. לגבי סכום התביעה יוער כי בידי הנתבעות יש את הנתונים המלאים כדי להביא לכימות הנוקים של חברי הקבוצה הייצוגית.

5.1. קיימת אפשרות סבירה שהתביעה תוכרע לטובת חברי הקבוצה

77. תנאי זה בודק הלכה למעשה את סיכויי התביעה. ההלכה היא, כי בית המשפט בודק את סיכויי התביעה וראיותיה, תוך שהנטל המוטל על כתפי התובע-התובע, בשלב זה, די בחוכחת עילת תביעה (ובכלל זאת נזק) לכאורה.² בכל הכבוד, בתובענה זו מפורטת עילת תביעה, טובה וראויה, לפחות לכאורה.

78. יודגש, הבחינה הלכאורית בשלב אישורה של התובענה הייצוגית, אינה צריכה להציב מחסום גבוה בפני תובעים ייצוגיים. יש להביא בחשבון לענין זה את פערי המידע המובנים הקיימים בין הצדדים, הפועלים בדרך כלל לטובת הנתבע.³

79. לעיל תוארו בהרחבה עילות התביעה. עילות אלו הן רבות, ויותר מכך, הן מבוססות על אדנים משפטיים ועובדתיים מוצקים. במקרה זה, ריבוי העילות בתובענה שכאן, ובעיקר תוכן המוצק שמבוסס על הפרה ברורה של הדין מעידים על למעלה מאפשרות סבירה שהחליף שכאן יוכרע לטובת הקבוצה.

6.1. תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת

(סעיף 8(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות)

80. הדרך העדיפה לבידור המחלוקות בענייננו, הינה במסגרת של תובענה ייצוגית.

81. הקבוצה המיוצגת הוגדרה לעיל ברישא של בקשה זו.

82. בהתאם לתקנה 2(א)(6) לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010 (להלן: "תקנות תובענות ייצוגיות") על התובע לציין את היקף המשוער של מספר חברי הקבוצה.

83. התובע אינו יודע מה היקף הקבוצה המדויק ורק למשיבות יש נתונים מדויקים על כמות המוצרים שמיוצרים ומשווקים על ידן. עם זאת, ניתן להעריך, בדגש על כך שלנתבעת 1 מפעל ומערך חטיפים ואילו הנתבעת 2 הינה קמעונאית בעלת תשעה סניפים ברחבי הארץ, מכאן שמדובר בסדר של גודל של כמה עשרות אלפי חבילות לכל הפחות.

² ע"א 2967/95 מגן וקשת בע"מ נ' טמפו תעשיות בירה בע"מ, פ"ד טא(2) 312, 330-328 (1997); רע"א 4474/97 טצת נ' זילברשץ, פ"ד נד(2) 577, 588-587 (2000); רע"א 729/04 מדינת ישראל נ' קו מחשבה בע"מ, סי' 10 (פורסם בנבו, 2010).

³ רע"א 3489/09 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' חברת צפוי מתכות עמק זבולון בע"מ (פורסם בנבו, 11.4.13).

84. בהתאם לתחשיב שנערך לתובע, הרי נעמיד את הנזק הממוני בנוגע לכל מוצר הנזכר בבקשת האישור במחצית מערך הרכישה, קרי סך של $11.8/2 = 5.9$ ₪. הסיבה לשיעור הגבוה יחסית של הנזק הוא העובדה שהנתבעות החסירו פריט מידע משמעותי ביותר ברשימות הרכיבים וכן פרטי יצרן כמפורט לעיל ופועל יוצא מכך עוצמת ההטעיה. בהתאם לתחשיב שנערך לתובע, נזק לא ממוני לכל חבילה יעמוד על 2 ₪. סך הנזק לכל חבילה הוא 7.9 ₪.
85. לפיכך, הנזק לקבוצה הייצוגית, כפי שמוערך על ידי התובע, טרם קבלת המסמכים מהנתבעת, הוא בסך **1580,000 ₪** (200,000X7.9).
86. התובע שומר זכותו לתקן את סכום הפיצוי הנדרש לקבוצה הייצוגית בהתאם לנתוני המכירות של המוצרים הרלבנטיים לבקשה דנא.
87. הנזק האישי של כל נפגע והעלויות הכרוכות בניהול תובענה נפרדת, אינם מצדיקים ניהול של תביעה כנגד הנתבעות. פשיטא, שאין כדאיות כלכלית בהגשת תביעות אישיות. רק בתובענה זו יוכלו כלל הנפגעים להיפרע מהנתבעות. הסיכוי כי חברי הקבוצה יגישו תביעות אישיות, נמוך וברי כי הליך "אישי" אינו מעשי.
88. בית המשפט העליון קבע זה מכבר שמקרה טיפוסי של תביעה ייצוגית הוא בתביעות בעלות תוחלת שלילית. כלומר, כאשר הנזק לכל חברי הקבוצה הוא נמוך ואינו מצדיק הגשת תביעה אינדיבידואלית.
89. אפילו אם ניתן היה להגיש תובענות נפרדות, אין זה מצב רצוי; הוא יוצר עלויות מיותרות למערכת המשפט כולה, גורם לעומס מיותר על מערכת המשפט, העמוסה בלאו הכי, ועשוי להביא לפסיקות שונות ואף סותרות, חלילה. משיש אלטרנטיבה שבה כל התביעות של כל הנפגעים, יוכרעו בהליך אחד, כך שבתי המשפט לא יידרשו לדון באותם עניינים מספר פעמים.
90. יתר על כן, אם לא תאושר הגשת התובענה כתובענה ייצוגית, יש בסיס סביר להניח, כי הנתבעות לא ישאו בתוצאות מעשיהן ומחדליהן ולא יפצו את ציבור המשתמשים כדי הנזקים שנגרמו להם, ויפגע גם האינטרס הציבורי. חמור מכך, בהיעדר תמריץ למשיבות להפסיק מהתנהגותן הפסולה, הנתבעות תמשכנה בהטעיית הצרכנים (ראו למשל: רע"א 4556/94 טצת ואח' נ' א' זילברשץ ואח' פ"ד מט(5) 774, 784).
91. זאת ועוד, בתובענה זו מתקיימת תכלית נוספת המצויה בחוק התובענות הייצוגיות והיא תכלית ההרתעה.

7.1. עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת ובתום לב

(סעיף 8(א)(3)+(4) לחוק תובענות ייצוגיות)

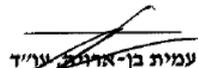
92. עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת. התובע ובא כוחו נכונים ומסוגלים להשקיע משאבים על מנת לייצג את עניינם של אחרים, והטרחו בהגשת תובענה זו היא ראיה לכך.⁴

⁴ראו: ברי"ם 4303/12 אינסלר נ' המועצה האיזורית עמק חפר, ס' 19 (פורסם בנוב, 2012).

93. התובע, באמצעות בא כוחו, העמידו בפני בית המשפט הנכבד מסכת מסודרת של עובדות וטיעונים, המקימים עילת תביעה.
94. לב"כ המייצג ניסיון בניהול מוצלח של הליכים אזרחיים, לרבות ייצוגיים. ב"כ המייצג הגיש תביעות בעניין דומה בבית המשפט המחוזי מרכז (ת"צ 61838-03-16 ברד נ' אקלר בע"מ) ובבית משפט השלום בכפר סבא (ת"צ 31802-07-16 קימרון נ' האופה מבגדד מאפים (2010) בע"מ)
95. עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג ויונהל בתום לב, שכן התובענה מבוססת על עילה אמיתית ורצינית, שעשויה להביא תועלת של ממש לכל חברי הקבוצה, ואינה מכוונת להשיג מטרה אישית שאינה מתיישבת עם האינטרסים של כלל חברי הקבוצה.
96. התובענה מבוססת על שאיפה כנה לאכיפת הדין ופיצוי הניזוקים חברי הקבוצה בגין הפרת הדין על-ידי הנתבעת.
97. התובע מאמין בתום לב, כי טובים סיכוייה של התובענה להתקבל, וסיכויי הצלחתה של התובענה גבוהים, הואיל והיא מבוססת על עובדות מוצקות. נראה כי גם בכך יש בכדי לבסס את תום ליבו של התובע.

ז. סיכום

98. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית לדון בבקשה זו לאור כתובת הנתבעת 1 (ר' נספח 2).
99. לבית המשפט הסמכות העניינית לדון בתובענה זו לאור הסכום הנתבע.
100. אי לכך בית המשפט הנכבד מתבקש כאמור ברישא של בקשה זו.
101. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה זו.


 עמית בן-אריאל עו"ד
 ב"כ התובע

מדינת ישראל

תאריך 29/11/16

בית משפט ה' א"ש - ל"ד - 10

פתיחת הליך - אזרחי

(לפי תקנה 7 א' (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד - 1984)

הליך:

רכיב שמירה תוצאות של תובענה¹ [FrontPage] תובענה
 ערעור הדועה לצד ג' בתיק תביעה שכנגד בתיק בקשה בכתב בתיק

סוג התיק:

א (אזרחי) ב (בקשות רשות ערעור) ג (מעמד אישי) ד (המרצת פתיחה) ה (עזובנות) ו (ערעור נכים) ז (ברע (בקשות רשות ערעור) ח (מא (מעמד אישי) ט (עמה (ערעור מס הכנסה) י (עש (ערעור שונה) יא (בקשה בכתב) יב (ערעור אזרחי) יג (ערעור משפחות חיילים) יד (פירוקי חברות ופשיטות רגל)

סדר דין: ר (רגיל) מ (מקוצר) ד (מהיר) סכום התובענה: 25000000
 נושא התובענה: קוד: תאור:

פרטי מגיש התובענה	שם (פרטי ומשפחה/חברה/מוסד)	מס' ת"פ	מס' טלפון	כתובת
76	76	310700076		

פרטי בעל דין שכנגד	שם (פרטי ומשפחה/חברה/מוסד)	מס' ת"פ	מס' טלפון	כתובת
		512024373		

בעניין עזבון המנוח⁴

תאריך פטירה	מיוז	קוד סעד ⁵	תאור הסעד	סעדים	עקרי סעדים	נוספים
					[רכיב שמירת תוצאות של FrontPage]	

- הוגשה בקשה לפטור מאגרה. כל מגישי התובענה פטורים מאגרה.
 מתבקשת המצאה ידנית לכל הצדדים⁶. כל מגישי התובענה מסכימים לפנות להליך של גישור.
 חלק ממגישי התובענה מסכימים לפנות להליך של גישור, ציין שמוניהם:

פרט בקשות שנפתחו לפני פתיחת ההליך הנוכחי:

מס' תיק	שם התיק	תאור

פרט באי כוח לפי סדר ההופעה בתובענה (במידה שמגיש התובענה מיוצג)

שם עו"ד	מס' רשיון	מס' פקס	מס' טלפון
א"ש - ל"ד - 10	47247	03-7671507	03-7671500

1. לרבות בקשה בכתב שהוגשה לפני פתיחת התיק העיקרי.
 2. לפי רשימה של נושאי תובענה המצורפת (במקרה של סתירה בין הקוד לבין התאור, הקוד הוא מחייב).
 3. לא לרשום את פרטי כל בעלי הדין שכנגד, ככל הידוע.
 4. בתיקי עזבנות בלבד.

לידועתך, אם בית המשפט לא יוכל לדון בתובענה או להמשיך את הדיון בה בשל חוסר מעש מצד בעלי הדין, ללא חסבר

מניח את הדעת - עלולה
התובענה להימתק.

5. לפי רשימת סעדים שפרטם מנהל בתי המשפט. (במקרה של סתירה בין הקוד לבין התיאור, הקוד הוא מחייב).
6. אם מתבקשת מסירה אישית לחלק מהתובעים, יש לצרף רשימה.



780 : ט"ו כ"ו
 חש"מ = חש"מ
 הוצאת כרמל
 חש"מ
 בקשה מס' 1442
 חש"מ כ"ו
 חש"מ כ"ו
 חש"מ
 חש"מ

תקנות הובענות ייצוגיות, תש"ע-2010
 טופס 3
 (תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט¹

לכבוד

מנהל בתי המשפט

הערן: הודעה לפי חוק הובענות ייצוגיות

מספר תיק:

בבית משפט: שלום בתל אביב-יפו

שמות הצדדים: 1. אלי בלצן באמצעות ב"כ עמית בן-ארויה

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נגד

ממתקי השלום בעולם בע"מ ומ, יוחננוף ובניו (1988) בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: עו"ד עמית בן-ארויה

כתובת: כנרת 5, בני ברק

תפקיד בהליך: תובע נתבע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הודעה על:

- הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כל הצרכנים, שרכשו את מוצרי המשיבה 1 (לרבות אצל המשיבה 2) אשר סומנו בניגוד לחוק הגנת הצרכן תשמ"א-1981 ובניגוד לתקן ישראלי רשמי מס' 1145, מסוג 'חטיף קוקוס משובח', 'חטיף שומשום', 'חטיף בוטנים', 'בוטנים & תמוציות ללא סוכר', 'חטיף שומשום ותמוציות ללא סוכר' ו- 'חטיף חמניה ללא תוספת סוכר', בשבע השנים האחרונות; מועד הגשת הבקשה: 22.11.16; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: תמצית הבקשה לאישור התובענה; הסעד המבוקש: הסכום או השווי המשוערים של תביעות של כל הנמנים עם הקבוצה: פחות מ-2.5 מיליון ש"ח [סה"כ 20 מיליון]; החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;
- החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3); הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20 מיליון];
- החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;
- לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;
- הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;
- החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;
- אחר:

¹ פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.



- להודעה זו מצורפים המסמכים האלה:
1. בקשה לאישור התובענה הייצוגית
 2. תובענה ייצוגית
 - 3.
 - 4.
 - 5.


חתימה

27/11/16

תאריך

